

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

พุทธศักราช ๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๑ ทวิ ถ้าผู้เสียภาษีอากรต้องการขอใบแทน
ใบเสร็จที่เจ้าพนักงานได้ออกให้ไปแล้ว ให้ขอรับได้ทันที
ว่าการอำเภอ โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละ ๕๐ สตางค์”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งประมวล
รัษฎากรและใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ยื่นรายการ ให้อำเภอหรือ
เจ้าพนักงานประเมินผู้ทำการประเมินแล้วแต่กรณี มีอำนาจ
ออกหมายเรียกตัวผู้นั้นมาได้ ส่วนและออกหมายเรียกพะยาน

กับสั่งให้ผู้ที่ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำสมุดบัญชีหรือพยานหลักฐานอันอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องใช้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๕ วัน นับแต่วันส่งหมาย "

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ เมื่อได้จัดการตามมาตรา ๒๓ และทราบข้อความแล้ว อำเภอกหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณีมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากร และแจ้งจำนวนภาษีอากรที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ "

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ถ้าผู้ได้รับหมายหรือคำสั่งของอำเภอกหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณี ไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของอำเภอกหรือเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๒๓ หรือไม่ยอมต่อมคำถามเมื่อซักถาม อำเภอกหรือเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากรตามที่รู้เห็นว่าถูกต้อง

และแจ้งจำนวนภาษีอากรไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้ ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

แต่ในกรณีส่งหมายโดยวิธีหนึ่งวิธีใด ตั้งบัญญัติไว้ใน มาตรา ๘ วรรค ๒ และ ๓ นั้น ถ้าภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันส่งหมาย ผู้อุทธรณ์แสดงให้เป็นที่พอใจแก่ เจ้าหน้าที่ผู้รับอุทธรณ์ ได้ว่ามีเหตุสุดวิสัยกระทำให้ไม่ทราบ การส่งหมาย ก็ให้ มีสิทธิอุทธรณ์ ได้

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวล รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ เงินภาษีอากรที่บุคคลใดจะต้องเสียหรือนำส่งตามบทบัญญัติในหมวดต่าง ๆ แห่ง ลักษณะ นี้ เกี่ยวแก่ ภาษีอากรประเมิน ต้องเสียหรือนำส่งภายในเวลาตามแต่ จะมีบทบัญญัติในหมวดนั้น ๆ กำหนดไว้ ส่วนเงินภาษีอากรที่อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแจ้งให้เสีย ถ้าไม่มีบท บัญญัติในหมวดต่างๆ ที่กล่าวแล้วกำหนดเวลาไว้เป็นอย่างอื่น ก็ต้องเสียภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งจำนวน ถ้าไม่เสียหรือนำส่งภายในกำหนดที่ว่ามานี้ ให้เสียเงินเพิ่ม

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๔๕๐

อีกร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีอากรที่ต้องเสียหรือนำส่งนั้น เงิน
เพิ่มขึ้นให้ ถือเป็นค่าภาษีอากร ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งประมวล
รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตาม
หมายหรือคำสั่งของอำเภอ เจ้าพนักงานประเมิน ข้าหลวง
ประจำจังหวัด หรืออธิบดี ที่ออกตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑
หรือมาตรา ๓๒ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ผู้
นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวล
รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๖) ขอม
ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการ
ของวิชาชีพอิสสระนั้น ๆ ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกา
กำหนดไว้ ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้นำเป็นวรรค ๒ ของ
มาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร

“ ในกรณีที่คณะบุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลประกอบกิจการ เป็นหุ้นส่วนได้รับเงินได้พึงประเมิน นอกจากบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนต้องยื่นรายการดังกล่าวแล้ว ให้คณะบุคคลยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเกี่ยวกับหุ้นส่วนและข้อความอื่นอันควรแก่เรื่องต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนพฤศจิกายนทุก ๆ ปีด้วย ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร

“ ถ้าเงินงวดที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระเงินภาษีเป็น ๒ งวด และให้ใช้มาตรา ๒๗ บังคับ ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ (๑) ดอกเบี้ยที่จ่ายเป็นดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยพันธบัตร หรือดอกเบี้ยเงินกู้อื่นมีลักษณะเป็นเงินทุน ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ถ้าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นธนาคารรับฝากเงินหรือรับฝากและแลกเปลี่ยนให้ ไขเทียบยอดเงินฝากในบัญชีกระแสรายวัน และเงินฝากประจำในประเทศไทย กับยอดเงินฝากทั้งสิ้นในประเทศดังกล่าวแล้วของธนาคาร ในวัน ปิดบัญชีของระยะบัญชี ๑๒ เดือน ที่สิ้นสุดในครั้ง หลังที่สุดก่อนจ่ายเงินได้ต้องเสียภาษี แต่อย่างน้อยจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต้องไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท

ถ้าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นธนาคารแลกเปลี่ยนโดย เฉพาะให้ ไขเทียบยอดเงินของกิจการแลกเปลี่ยน ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวล รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสีย ตามอัตราภาษีปกติในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ ณ ที่ ว่าการอำเภอกภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ อนุมัติบัญชีและงบดุลย์ ส่วนในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่ ให้เสียภาษีภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่พึงจ่ายเงินได้ตาม มาตรา ๖๕ ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งประมวล
รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ภายใน ๕๐ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่
อนุมัติบัญชีและงบดุลย์ทุกปี หรือในกรณีที่ไม่มีการประชุม
ใหญ่ภายใน ๕๐ วันนับแต่วันที่พึงจ่ายเงินตามมาตรา ๖๕ ให้
บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการต่อเจ้าพนักงานประเมิน
ตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการ เกี่ยวกับเงินได้
ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ และยอดเงินต่าง ๆ ตามมาตรา
๖๗ ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้นำเป็นวรรค ๒ ของ
มาตรา ๘๓ แห่งประมวลรัษฎากร

“ถ้าเงินงวดที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระเงินภาษีเป็น ๒ งวด และ
ให้ใช้มาตรา ๒๗ บังคับ ”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้นำต่อยกมาตรา ๑๐๓
แห่งประมวลรัษฎากร

“นายตรวจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้ง ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวล
รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๕ ในกรณีต่อไปนี้ ผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ
ผู้รับเงิน หรือผู้รับชำระราคา ต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้
เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงิน หรือผู้ชำระราคาทุกครั้ง จะได้มีการ
เรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตาม

(๑) การให้เช่าซื้อทรัพย์สินทุกชนิด ซึ่งมีราคาเช่าซื้อ
เกิน ๕ บาท

(๒) การขายซึ่งรวมราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งเกิน ๕ บาท
จากโรงค้า ถ้าโรงค้านั้นต้องเสียภาษีโรงค้าตามมาตรา ๗๕ (๒)

(๓) การขายซึ่งรวมราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งเกิน ๑๐๐ บาท

(๔) การรับเงินเนื่องในการโหยงกัวนทุกรายไม่จำกัดว่าเป็น
จำนวนเงินเท่าใด

ถ้าการให้เช่าซื้อหรือการขายที่กล่าวข้างต้นมีเงื่อนไข ให้
ชำระราคาภายหลังงวดเดียวหรือหลายงวด ให้ออกใบรับ
ทุกครั้งที่ได้รับชำระราคา

มาตรานี้ ไม่ใช้บังคับในกรณีขายสินค้าซึ่งทำในราชอาณาจักรส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวล
รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๓ เมื่อมีเหตุผลสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่
หรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการค้าหรือสำนักงาน
ใดๆ ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์
ตก และทำการตรวจสอบตราสารว่าได้ ปิดแสตมป์บริบูรณ์
แล้วหรือไม่ กับมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้จำหน่ายที่เสียบ
อากร ผู้ทรงตราสาร หรือผู้ถือเอาประโยชน์แห่งตราสาร
และพะยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาได้สวนได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวล
รัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดออกใบรับไม่เกิน ๕ บาทสำหรับ
มูลค่าเกิน ๕ บาท หรือแบ่งหรือแยกมูลค่าที่ได้รับชำระนั้น
เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียบอากรก็ดี จงใจกระทำหรือทำตราสาร
ให้ผิดความจริงเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง
หมวดนี้ก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
๒๐๐ บาท”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ ของ
มาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร

“ถ้าความผิดตามความในวรรคก่อน ปรากฏขึ้นด้วย
การกล่าวหาแจ้งความของบุคคลที่มีชื่อเจ้าพนักงานของรัฐบาล
ทำการในหน้าที่นอกจากเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มีความผิด
เสียเงินเป็นค่าสินบนจ่ายให้แก่บุคคลดังกล่าวอีกด้วย เป็น
จำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ แต่อย่างน้อยไม่
ต่ำกว่า ๓ บาท”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่ง
ประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้ว ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจในการปฏิบัติตาม
หน้าที่ หรือโดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหมายของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๒๓
หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ผู้ใดมีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในบัญชีอัตราอากรแสตมป์
ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ข้อ ๒ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และใช้ความใน
บัญชีแก้ไขข้อตราอกรแสดมปีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ (๑) แห่ง
ประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มหรสพที่เก็บเงินเพื่อบำรุงสาธารณประโยชน์โดย
เฉพาะและโดยไม่หักรายจ่ายจากเงินที่เก็บได้ ซึ่งได้เป็นไป
ตามลักษณะที่รัฐมนตรีกำหนดระเบียบการไว้”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้อยู่ท้ายมาตรา ๑๕๐
แห่งประมวลรัษฎากร

“การพิจารณาหักพื้นที่ดินออกตั้งกล่าวข้างต้น ในกรณี
ที่บุคคลคนเดียวมีที่ดินหลายแปลง ให้หักให้เฉพาะที่
เกี่ยวกับที่ดินซึ่งได้อยู่อาศัยนานที่สุดในปีสำรวจปีหนึ่ง ๆ
แต่แปลงเดียว

ในกรณีที่บุคคลหลายคนมีกรรมสิทธิ์ร่วมกัน หรือ
ครอบครองร่วมกันในที่ดินแปลงเดียวกัน การที่จะหักให้
สำหรับตัวผู้ต้องเสียเงินช่วยบำรุงท้องที่และภริยาหรือสามีที่
อยู่ร่วมกันนั้น ให้หักให้โดยส่วนเฉลี่ย และมิให้นำเงินอัตราที่

วันที่๖พฤศจิกายน๒๕๘๒ราชกิจจานุเบกษาเล่ม๕๖หน้า๑๔๕๘

กำหนดไว้เว้นแต่บุตรที่อยู่ร่วมด้วยให้หักให้ทุกคน ๆ ละ ๒๐๐ ตารางเมตร

ถ้าเหตุสำหรับการหักพื้นที่เกิดขึ้นภายหลังวันสำรวจปีใด ก็ไม่ต้องหักให้สำหรับปีนั้น

ในกรณีที่บุคคลหลายคนมีกรรมสิทธิ์ร่วมกันหรือครอบครองร่วมกันในที่ดินหลายแปลงให้นำทบบัญญัติในวรรคก่อน ๆ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลรัษฎากรและใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑ ที่ดินซึ่งมีราคาปานกลางสูงกว่าไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ถือว่าไม่ใช่ที่ดินสำหรับอยู่อาศัย และไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๕๐”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรค ๒ ของมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ที่ดินซึ่งใช้ในการเพาะปลูกพืชตั้งถาวรในวรรคก่อน จะต้องเป็นที่ดินนอกเขตต์ เทศบาล เมืองหรือเทศบาลนครหรือนอกเขตต์ที่ดินประเภท ๑ ตามบัญชีประเภทและชั้นของที่ดินท้ายลักษณะนี้”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในบัญชีประเภทและชั้นของที่ดิน ประเภท ๓ ห้ายลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ประเภท ๓

ที่ดินตั้งอยู่รอบเขตต์ ที่ตั้งสถานีรถไฟ ที่ตั้งที่ว่าการอำเภอ ที่ตั้งโรงพยาบาล หรือที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมของรัฐบาล หรือสถานที่อื่นตามที่จะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ ซึ่งคณะกรรมการตีราคาปานกลางของที่ดินเห็นว่าเจริญแล้ว ให้แบ่งเป็นชั้นแล้วเรียกเก็บเงินช่วยบำรุงท้องที่เท่ากับที่ดินในเขตต์เทศบาล

หมายเหตุ ๑. ที่ดินต้องเสียเงินช่วยบำรุงท้องที่ เศษของไร่ให้คิดในอัตราลดลงตามส่วน

๒. เศษของ ๑ ตารางวา ให้บัตขึ้นเป็น ๑ ตารางวา

๓. เศษของ ๕ สตางค์ ให้บัตขึ้นเป็น ๕ สตางค์

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

บัญชีแก้ไขอัตราอากรแสตมป์

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้องจัดมา แสตมป์
๒. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ พันธบัตร และ ใบรับรองหนังสือบริษัท สมาคม คณะ บุคคล หรือองค์การใดๆ เป็นผู้ออก คิดตามราคาในตราสารทุกจำนวน เงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้โอน	ผู้รับโอน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ที่ต้อง เสียอากร	ผู้ที่ต้อง จดทะเบียน
<p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>ก. โอนพันธบัตรของรัฐบาลไทยซึ่ง มีกำหนดไว้ในพันธบัตรว่า ใต้ยกเว้น อากรในการโอน</p> <p>ข. โอน ใบหุ้น ใบหนัก และใบ รับรองหนังสือสหกรณ์เป็นผู้ออก</p> <p>๕. <u>กู้ยืมเงิน</u> ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือ เศษของ ๑๐๐ บาท</p>	๑๐ สตางค์	ผู้ให้กู้	ผู้ ผู้กู้

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงมี	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้องจัดทำ แสดงมี
<p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> การ^๑ ก^๒ ย^๓ ม^๔ เงิน^๕ ซึ่ง^๖ สมาชิก^๗ ก^๘ ุ^๙ จาก^{๑๐} สหกรณ์^{๑๑} หรือสหกรณ์^{๑๒} ก^{๑๓} ุ^{๑๔} ย^{๑๕} ม^{๑๖} จากสหกรณ์^{๑๗} ด้วย^{๑๘} ก^{๑๙} ัน^{๒๐} เอง</p>			
<p>๖. <u>กรมธรรม์ประกันภัย</u> ก. <u>กรมธรรม์ประกันวินาศภัย</u> ทุก^๑ ๑๐ บาท^๒ หรือเศษของ ๑๐ บาท^๓ แห่ง^๔ เบ^๕ ย^๖ ประ^๗ ก^๘ ัน^๙ ภัย</p>	๔ สตางค์	ผู้รับประกันภัย	ผู้รับประกันภัย

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร เสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ เสตมป์
<p>ข. <u>กรมธรรม์ประกันชีวิต</u> ทุก ๒๐๐ บาทหรือเศษของ ๒๐๐ บาทแห่งจำนวนเงินที่เอาประกันภัย</p>	๑๐ สตางค์	ผู้รับประกันภัย	ผู้รับประกันภัย
<p>ค. <u>กรมธรรม์เงินปี</u> ทุก ๒๐๐ บาทหรือเศษของ ๒๐๐ บาทแห่งต้นทุนเงินปีนั้น หรือถ้าไม่ ปรากฏต้นทุนให้คิดทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาทแห่ง ๓๓ ๑/๓ เท่าของรายได้ประจำปี</p>	๑๐ สตางค์	ผู้รับประกันภัย	ผู้รับประกันภัย

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชดเชย แสตมป์
จ. การยอมรับประกันภัยซึ่งผู้รับประกัน ยื่นนำไปให้ผู้อื่นประกันอีกต่อหนึ่ง	๑๐ สตางค์	ผู้รับประกันภัย คนหลัง	ผู้รับประกันภัย คนหลัง
ข. <u>ใบรับค่าเบี่ยงประกันภัยเมื่อต่ออายุ</u> <u>กรมธรรม์ประกันภัยเดิม</u>	กึ่งอัตราซึ่ง เรียกสำหรับ กรมธรรม์เดิม	ผู้รับประกันภัย	ผู้รับประกันภัย
ค. <u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> ในการประกันภัยสัตว์พาหนะซึ่งใช้ ในการเกษตรกรรม			

ผู้ต้องจับมา เลขที่ เลขตามปี	ผู้ต้อง เสียอากร	ค่าอากร, เลขตามปี	ลักษณะแห่งตราสาร
			<p>๗. บัน ทึก ประกันภัยหรือกรมธรรม์ ประกันภัยชั่วคราว ซึ่งรับรอง จะ ออก กรมธรรม์ประกันภัยด้วยจริง แต่ถ้าผู้ ทรงจะเรียกร้องเอาสิทธิหรืออย่างอื่น นอกจากให้ส่งมอบกรมธรรม์ประกัน ภัยด้วยจริงแล้วต้องปิดเลขตามปีเสียก่อน เช่นเดียวกับที่จะต้องปิดสำหรับกรม ธรรม์ประกันภัยด้วยจริง</p> <p>๘. ใบมอบอำนาจ คือใบตั้งตัวแทนซึ่ง มิได้กระทำให้รูปลักณะตราสารสัญญา รวมทั้งใบตงอนุญาตตุลาการ</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ แสตมป์
ก. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนกระทำการครั้งเดียว	๑ บาท	ผู้มอบอำนาจ	ผู้รับมอบ อำนาจ
ข. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนร่วมกันกระทำการมากกว่าครั้งเดียว	๕ บาท	ผู้มอบอำนาจ	ผู้รับมอบ อำนาจ
ค. มอบอำนาจให้กระทำการมากกว่าครั้งเดียวโดยให้บุคคลหลายคนต่างคนต่างกระทำการแยกกันได้ คิดตามรายตัวบุคคลที่รับมอบคนละ	๕ บาท	ผู้มอบอำนาจ	ผู้รับมอบ อำนาจ

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร เสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง จัดทำ เสตมป์
<p><u>หมายเหตุ</u></p> <p>ถ้าผู้มอบอำนาจหลายคน แต่ มิได้เป็นผู้อำนาจร่วมกัน แล้วมอบ อำนาจในตราสารฉบับเดียวกัน ต้อง คิดตามรายตัวบุคคลผู้มอบคนหนึ่งเป็น เรื่องหนึ่งตามมาตรา ๑๐๘</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>๑. ใบข้อความและใบมอบอำนาจซึ่ง หมายความให้แก่สมาชิกของตนเพื่อ เป็นตัวแทนดำเนินคดีในศาล</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร เสตมป์	ผู้ตอง เสียอากร	ผู้ตอง ชิตมา เสตมป์
<p>๒. ใบมอบอำนาจให้โอนหรือให้ กระทำการใดๆ เกี่ยวกับสัตว์พาหนะ ตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ</p> <p>๓. ใบมอบอำนาจให้รับเงินหรือสิ่ง ของแทน</p> <p>๔. ใบมอบอำนาจซึ่งสหกรณ์เป็นผู้ มอบ และใบมอบอำนาจตงสหกรณ์ เป็นตัวแทนจัดการให้สหกรณ์ได้รับ สิทธิในอสังหาริมทรัพย์</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ แสตมป์
๑๑. (๑) <u>ใบหุ้นหรือใบหุ้นกู้หรือใบรับ</u> <u>รอนเงินของบริษัทสมาคม คณะบุคคล</u> <u>หรือองค์การใดๆ</u> (๒) <u>พันธบัตรของรัฐบาลใดๆ</u> ที่ <u>ขายในประเทศไทย</u> ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือเศษ ของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์ ๑ บาท	ผู้ทรงตราสาร ผู้ทรงตราสาร	ผู้ต้องชำระ แสตมป์ ผู้ทรงตราสาร

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ แสตมป์
<p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> ใบหุ้น ใบหน้ กู้ หรือใบรับรองหน้ --ของสหกรณ์</p> <p>๒๑. <u>ตัวแทน</u> ก. มอบอำนาจเฉพาะการ ข. มอบอำนาจทั่วไป</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> การตั้งตัวแทนในกรณีสหกรณ์เป็นตัว การ</p>	<p>๕ บาท ๑๐ บาท</p>	<p>ตัวการ ตัวการ</p>	<p>ตัวการ ตัวการ</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร, แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง จดจำ แสตมป์
<p>๒๓. <u>คูปอง</u> หรือ <u>คูปอง</u> แห่งตราสาร คือ เอกสารซึ่งมีข้อความอย่างเดียวกับ ตันฉบับหรือต้นสัญญาและผู้กระทำ ตราสารได้ลงลายมือชื่อไว้อย่างเดียว กับตันฉบับ</p> <p>ก. ถ้าตันฉบับเสียอากรไม่เกิน ๕๐ สตางค์</p>	<p>เท่ากับอากรที่ ต้องเสียสำหรับตันฉบับ</p>	<p>(๑) ถ้าไม่มี บุคคลออกฝ่าย หนึ่งเป็นคู่สัญญา คนที่เสีย อากร สำหรับ ตันฉบับต้อง เป็นผู้เสีย</p>	<p>คนเดียวกับผู้ จดมาตันฉบับ</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง จดทำ แสตมป์
<p>ข. ถ้าเกิน ๕๐ สตางค์</p> <p>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p> <p>ถ้าผู้ต้องเสียอากรเป็นสหกรณ์</p> <p>๒๘. ไร่ (เว้นแต่เอกสารทางโพศตามข้อ ๓๑) ตามจำนวนเงินในใบรับ</p>	๕๐ สตางค์	(๒) ถ้ามีบุคคล อีกฝ่ายหนึ่ง เป็นคู่สัญญา บุคคลอีกฝ่าย หนึ่งนั้น ต้อง เป็นผู้เสียอากร	

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร เสตมป์	ผู้ ติดต่อ เสียอากร	ผู้ ติดต่อ ชำระ เสตมป์
ก. สำหรับมูลค่าเกินกว่า ๕ บาท แต่ไม่เกิน ๒๐ บาท	๕ สตางค์	ผู้ออกใบรับ	ผู้ออกใบรับ
ข. สำหรับมูลค่าเกินกว่า ๒๐ บาท ถึง ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท	๕ สตางค์	ผู้ออกใบรับ	ผู้ออกใบรับ
ค. ใบรับในการเข้าชื่อหรือการขาย ที่จำเป็นต้องออกตามความในมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติการออกใบรับหรือเศษของ ๒๐ บาท	๕ สตางค์	ผู้ออกใบรับ	ผู้ออกใบรับ

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาการ	ผู้ต้องเสียอากร	ผู้ต้องชำระค่า
<p>ลักษณะไม่ต้องเสียอากร</p> <p>ก. การรับเงินซึ่งมีการรับแสดงไว้ในตราสารนั่นเอง และตราสารนั้นได้ปิดแสดงมีบริษัทแล้วในลักษณะตราสารอย่างอื่น ทั้งขณะเมื่อได้ปิดแสดงมีบริษัท การรับที่มีแสดงไว้ว่าเป็นองค์ของตราสารนั้นอยู่แล้ว</p> <p>ข. การสกัดหลังตั้งเงินแสดงการรับเงินในจำนวนหนึ่งจำนวน เว้นแต่การสกัดหลังแสดงการรับเงินในตัวสัญญาให้เงินออกไปในลักษณะกู้ยืมเงิน</p>	<p>แสดงมี</p>	<p>ผู้ต้องเสียอากร</p>	<p>ผู้ต้องชำระค่าแสดงมี</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาการ สำคัญ	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ อากร
<p>ค. การรับตัวเงินซึ่งมิใช่เป็นการชำระ หรือประกัน</p> <p>ง. การรับเงินซึ่งออกในการซื้อขาย หรือโอนเงินตราทางธนาคารหรือทาง องค์การของรัฐบาล</p> <p>จ. การรับเงินบำนาญ บำเหน็จ ค่า จ้างหรือเบียดทดแทนรายจ่ายซึ่งรัฐบาล หรือนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้าง</p> <p>ฉ. ใบรับที่ธนาคารออกให้ในการส่ง เงินฝากกระแสรายวัน</p> <p>ช. ใบรับเงินที่รัฐบาลจ่ายคืน</p> <p>ซ. ใบรับเงินทางพาณิชย์</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสดมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ที่ต้อง จัดมา แสดมป์
<p>ณ. ใบรับที่ลูกจ้างและนายจ้างออกให้ซึ่งกันและกัน หรือที่ลูกจ้างออกให้ระหว่างกัน และกัน สำหรับเงินที่จ่ายรับกันในกิจการของนายจ้าง ตามหน้าที่ ขอยกเว้นให้ใช้ได้ถึงใบรับที่บุคคลในคณะบุคคลซึ่งกระทำการร่วมกันออกให้ซึ่งกันและกันตามหน้าที่เพื่อดำเนินกิจการของคณะบุคคลนั้น</p> <p>ณ. ใบรับที่ออกในต่างประเทศ เว้นแต่ใบรับเบย์ประกันภัย</p>			

ผู้ต้องคดีอา แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ค่าอากร แสตมป์	ลักษณะแห่งตราสาร
			<p>ฉ. ใบรับซึ่งผู้ประกอบการเกษตรออก ให้ในการจำหน่ายพืชผลอันเกิดจาก เกษตรกรรมของตน เช่น ข้าวเปลือก ผัก ปลา สัตว์ ของบ่า</p> <p>ฅ. ใบรับเงินจากคลังออมสิน</p> <p>ฆ. ใบรับที่ออกให้ในกรณีที่ขายสิน- ค้า ซึ่งทำในราชอาณาจักรส่งออกไป จำหน่ายนอกราชอาณาจักร</p> <p>จ. ใบรับที่สหกรณ์และสมาชิกออก ให้ซึ่งกันและกัน</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชดเชย แสตมป์
<p>๓. ใบรับชั่วคราวซึ่งออกในการรับ เบี้ยประกันภัยครั้งแรก แต่ถ้าผู้ทรง จะเรียกร้องเอาสิทธิอย่างอื่นนอกจาก ให้ส่งมอบใบรับตัวจริงแล้วต้องไป แสตมป์เสียก่อนเช่นเดียวกับที่จะต้อง ปิดตำหรับใบรับตัวจริง</p> <p>๔. ใบรับในการไปก่อน การจำหน่าย และไปก่อนการขายฝากซึ่งได้จดทะเบียน เป็นการทำไปก่อนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร เสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ เสตมป์
<p>๒๕. <u>แบบพิมพ์ของรัฐบาล</u></p> <p>ก. แบบพิมพ์ซึ่งกฎหมายได้กำหนด ราคาสูงกว่าฉบับละ ๕ สตางค์ ให้ ปิดเสตมป์แทนราคา</p> <p>ข. แบบพิมพ์อื่น ๆ ให้ ปิดเสตมป์ แทนราคาหรือค่าของแบบพิมพ์</p> <p>ค. แบบอนุพรรณณ์ภาษีอากรประเมิน</p>	<p>ตาม ราคา ที่ กฎหมายก้า หนด</p> <p>๕ สตางค์</p> <p>๒๕ สตางค์</p>	<p>ผู้ทำตราสาร</p> <p>ผู้ทำตราสาร</p> <p>ผู้ทำตราสาร</p>	<p>เจ้าพนักงานผู้ จ่ายแบบพิมพ์</p> <p>เจ้าพนักงานผู้ จ่ายแบบพิมพ์</p> <p>เจ้าพนักงานผู้ จ่ายแบบพิมพ์</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง จัดทำ แสตมป์
ง. แบบแสดงรายการภาษีอากร ประเมิน	๑๐ สตางค์	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้ จ่ายแบบพิมพ์
จ. แบบสัญญารับรองของกรมรถไฟ	๑๐ สตางค์	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้ จ่ายแบบพิมพ์
ฉ. แบบสัญญาเช่าที่ดินของกรมรถไฟ ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร	๑๐ สตางค์	ผู้ทำตราสาร	เจ้าพนักงานผู้ จ่ายแบบพิมพ์
ก. โฉนดสิทธิหรือเทศบาลเป็น ผู้เสียอากร			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ ส่ง ฝาก ส่ง เสีย อากร	ผู้ ส่ง ต่อ ง ช ด ง ง แ ส ต ม ป
<p>ข. แบบพิมพ์ซึ่งรัฐบาลขอรับให้ กรอกเพื่อความรู้อย่างรวดเร็ว โดยผู้ กรอกไม่มีความผูกพันตามกฎหมาย ที่จะพึงต้องปฏิบัติ</p> <p>ค. แบบพิมพ์ซึ่งเจ้าบ้านต้องกรอก ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ก. แห่งกฎ กระทรวงการคลังออกตามความใน ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) ว่า ด้วยเงินช่วยการประถมศึกษา</p> <p>ง. แบบพิมพ์ซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษา ใช้ตอบข้อสอบ</p> <p>จ. แบบพิมพ์ที่ใช้ในการฝากและ ถอนเงินจนถึงออมสิน</p>			